

Presentació pública del document

El fet religiós en la Catalunya del futur

Drets humans, reconeixement i cooperació

Dimarts 21 de febrer. Sala Auditori del Parlament de Catalunya. Barcelona

Intervencions de les religions que ha avalen el document

Lama Dondrub, del budisme tibetà, i Lluís Nansen Salas, del budisme zen, en representació de la Coordinadora Catalana d'Entitats Budistes

Budisme tibetà

Una societat de persones lliures de pensament, educats en entorns amorosos, generosos i amb coneixements actualitzats gràcies a la constant recerca de la seva millor versió és, per a la visió budista, el teixit social que garanteix una vida plena de valors humans essencials, que totes les persones sense excepció, posseeixen inherentment.

Les tradicions espirituals des dels seus inicis fins els nostres dies han estat i son sostenidores d'aquests missatges i constitueixen l'espai on els éssers han experimentat i experimenten en primera persona els seus processos de transformació interna.

La pràctica espiritual requereix coneixement, tècniques específiques, molt d'esforç i implicació per part dels que s'hi han involucrat.

Quan la ment s'entrena en manifestar els seus valors positius és una font constant d'inspiració per a l'entorn. Així és com el Vertader Amor, la Compassió Universal, l'Alegria permanent i l'Equanimitat sense excepcions, s'expandeix entre les ments dels éssers, creant (teixint) xarxes d'amor-saviesa amb capacitat de nodrir, il·luminar i enriquir a la societat, al conjunt de la humanitat.

Deixem doncs, que les grans tradicions religioses i filosòfiques co-habitin a Catalunya, per poder expandir des d'aquí el seu missatge il·lusionador i motivador, vers totes les direccions de l'univers.

Budisme zen

Des del budisme zen, amb l'entitat que represento, ens adherim també a aquest document sobre el fet religiós en la Catalunya del futur.

I ho fem perquè veiem cada dia les necessitats espirituals dels nostres conciutadans en la Catalunya actual, i perquè estem segurs que les religions tindran un paper molt rellevant en la Catalunya del Futur.

Des del budisme zen, comestic segur també les altres religions, aspirem a que tots els éssers siguin feliços, siguin quines siguin les condicions canviants en què han de viure i morir.

La Catalunya del Futur ha de tenir aquesta premisa fonamental: voler la felicitat dels seus habitants, i de tots aquells que pugui acollir.

I volia dir-vos que per ajudar a assolir aquesta felicitat, les religions són aquí, i que estem disposats a donar-ho tot, com hem fet sempre, per tal de fer feliços tots els éssers sensibles.

I ja que som al Parlament de Catalunya, vull agrair a tots els parlamentaris i polítics d'aquest país la feina que estan fent per al bé de tots, malgrat les dificultats i obstacles que s'estan trobant.

A la vegada, demano a aquests polítics que no s'oblidin de nosaltres, els religiosos: som gent pacífica, compassiva i dialogant, i som aquí, al costat del poble, disposats a ajudar per construir la Catalunya del

Mare Esperança Atarés, abadessa del Monestir de Sant Pere de les Puel·les, en representació de l'Església Catòlica

1. Creure és sempre un acte lliure.
2. Malgrat dramàtiques experiències de guerres de religions, la llibertat religiosa va ser reconeguda i proclamada ja fa dècades per l'Església catòlica. Joan XXIII, entre altres, a *Pacem in Terris* (1963) i la declaració *Dignitatis Humanae* que el Concili Vaticà II (1965) va dedicar a aquesta qüestió.
3. Reconeixem la llibertat religiosa i defensem que, arreu, els poders civils la reconeguin com a dret fonamental i la respectin en plenitud i en totes les seves dimensions.
4. El valor de la llibertat religiosa va més enllà de les relacions de l'estat amb les diverses confessions religioses. La llibertat ha de ser també el marc de relació entre les mateixes confessions que convivim. Com deia el Concili, "aquesta llibertat consisteix en això: tothom ha de quedar lliure de qualsevol coacció, tant de part d'individus com de part de grups socials o del poder humà que sigui".
5. No és una llibertat per actuar aïllats de la societat en la que vivim, ens hi sentim solidaris i volem contribuir al bé comú.
6. Les arrels cristianes de Catalunya i la nostra història ens comprometen de manera especial amb l'esdevenidor d'aquest país.

És innegable l'enorme aportació que fan les confessions religioses al bé comú del nostre país, tant històricament com en l'actualitat, en termes de generació i difusió de valors ètics, d'educació ciutadana, de cohesió social, de generació de sentit de la vida per les persones, de promoció i aportació cultural, científica i humanística, en termes d'atenció als més vulnerables, d'exigència de justícia social, de servei a la salut física i espiritual.

Com a catòlica i responsable d'una comunitat monàstica més antiga de Barcelona, constato personalment aquesta aportació de l'Església en tants terrenys, especialment l'aportació dels monestirs. Arrelats al territori en molts indrets del país, constitueixen un patrimoni sense el qual difícilment s'entendria la nostra història, llengua i cultura. Crec que són aportacions dignes de ser reconegudes i valorades per la ciutadania i els poders públics. És un patrimoni social que no podem perdre.

Guillem Correa, secretari general del Consell Evangèlic de Catalunya, en representació de les comunitats protestants

M'adreço a vostès en la meua qualitat de Secretari General del Consell Evangèlic de Catalunya. Tal i com vostès ja saben, la Comunitat Protestant és reconeguda pel seu nombre de centres de culte, més de 750 -segons estadístiques oficials-, i amb més de 150 institucions pròpies, com la segona minoria religiosa del país, després de l'Església Catòlica.

Per la seva banda, la Comunitat Protestant s'organitza a si mateixa en el Consell Evangèlic de Catalunya amb més de 35 anys d'història i de representativitat.

El motiu de la nostra presència en aquest acte és fruit de la nostra ferma convicció que la Llibertat Religiosa és un bé preuat que hem de preservar en tota societat i especialment en les societats que es defineixen a si mateixes com a democràtiques.

La Llibertat Religiosa troba el seu fonament, entre d'altres, en els Drets Humans com a marc referencial indiscutible avui en dia.

El repte que ha d'afrontar tota societat moderna és el de traslladar el desenvolupament dels Drets Humans, en la seva particularitat de la Llibertat Religiosa, en Lleis, Decrets, Normes, Usos i Costums que no només responguin als criteris de la majoria i que respecti les minories, sinó que garanteixin l'encaix d'aquestes minories.

En el cas de la Comunitat Protestant val a dir que aquest encaix encara no s'ha aconseguit.

Cert que tenim dret a expressar-nos i que tenim dret a reunir-nos, però el reconeixement dels nostres drets col·lectius s'allunyen molt del que hauria de ser.

Aquesta és una de les principals raons per les que volem deixar constància de la nostra voluntat d'adherir-nos a la iniciativa que es presenta avui, però també volem anunciar que presentarem el nostre propi document per contribuir a visualitzar la pluralitat religiosa del país.

Des de la nostra comprensió la Llibertat Religiosa, i les lleis i pràctiques que la concreten, han de garantir el principi d'igualtat i el principi de neutralitat.

El principi d'igualtat entre els actuals privilegis que gaudeix la societat civil organitzada davant les minories religioses i el principi d'igualtat entre les diferents confessions religioses.

És evident que aquest principi d'igualtat s'ha de viure des de l'equitat però sense que aquesta aportació desdibuixi la primera.

El principi de neutralitat, per part de les diverses administracions, no ens ha de portar a la passivitat administrativa, sinó a garantir la cooperació activa entre l'Estat i les confessions en tot allò que ambdues parts considerin d'interès mutu i no només en la imposició, per part de l'Estat, del seu punt de vista.

Experiència per la que els protestants ja hem passat massa vegades.

Esperem i desitgem que aquesta presentació contribueixi a prendre consciència col·lectiva que sense Llibertat Religiosa efectiva els Drets Humans no estan garantits entre nosaltres.

Carme Gutiérrez, representant d'Afers Públics de l'Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies

L'Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers dies defensa, entre d'altres, els següents principis:

-La llibertat religiosa. Una mostra d'això és el nostre 11è article de fe que diu “ Reclamem el dret d'adorar a Déu Totpoderós conforme als dictats de la nostra pròpia consciència, i concedim a tots els homes el mateix privilegi: que adorin com, on o el que desitgin.

-El model aconfessional de l'Estat. És important el reconeixement de les diferents religions o creences per part de l'Estat i la cooperació mútua entre tots els actors, ja que “les oportunitats que se'ns presentin d'escoltar a les persones de diverses religions poden fomentar la tolerància i l'aprenentatge”.

-La cooperació entre l'Estat i les confessions religioses. A Doctrina i Aliances, que és un llibre sagrat de revelacions modernes, diu “Creiem que Déu va instituir els governs per al benefici de l'home, i que Ell fa als homes responsables dels seus fets amb relació a dits governs, tant en la formulació de lleis com en l'administració d'aquestes, per al bé i la protecció de la societat.

-Els drets i les llibertats educatives. Josep Smith, que va ser el profeta de la restauració, va dir que "El coneixement dissipa les tenebres, la incertesa i el dubte, perquè aquests no poden existir on hi ha coneixement". L'educació és primordial, i més l'educació en valors, ja que aquesta ens col·loca en un millor posicionament per prestar servei i beneir a aquells que ens envolten.

Per tot això, ens hem adherit al document "El fet religiós en la Catalunya del futur"

Ahmed Benallal, secretari de la Unió de Centres Culturals Islàmics de Catalunya, en representació de les comunitats musulmanes

Bon tarda a tots i a totes. Assalamu Alaikum (que la pau sigui amb vosaltres).

Òbviament, la llibertat de creences avui dia s'ha convertit en un factor clau en les polítiques dels països, ja siguin musulmans o no. Fins i tot en alguns països europeus, van superar allò teòric a allò pràctic, i ens trobem que un país tant laïcista com França es va embarcar en la creació de fundacions públiques per emmarcar l'esfera religiosa a França.

Crec que tota aquesta atenció als assumptes religiosos van ser causats per l'ús de la religió en la política. De fet, les manifestacions religioses en els espais públics i la seva utilització política ha xocat amb gran part de les societats que no estan acostumades a tanta presència religiosa en l'espai públic. Sabem que la Declaració Universal dels Drets Humans en l'article 18 estableix: "Tota persona té dret a la llibertat de pensament, de consciència i de religió; aquest dret inclou la llibertat de manifestar la seva religió o la seva creença, individual i col·lectivament, tant en públic com en privat". Així doncs, la legislació Internacional garanteix aquest dret, a més de la majoria de les legislacions nacional, i creiem que la Catalunya de futur ha de tenir la valentia de reconèixer i defensar la diversitat religiosa que enriqueix la nostra identitat catalana.

Reafirmem la nostra creença en el principi de respecte als Drets Humans, i la implicació de totes les energies de la societat, homes i dones, creients o no creients, i fer-los partícips en a la supervisió dels assumptes públics. Aquesta és una garantia d'èxit i la clau de seguretat.

La Catalunya de futur serà independent si sap compaginar entre la seva faceta musulmana dels divendres, la faceta jueva dels sàbats, la faceta cristiana dels diumenges i la no creient en el resta de la setmana. Catalunya serà si es de tots i totes les ciutadanes.

Arxiprest Stavrophor Joan, vicari general per a l'Estat espanyol i Portugal del Patriarcat de Sèrbia, en representació de l'Església Ortodoxa

Allò que anomenem Valors, les fites delimitatives que expressen el Bé Comú, estructuraran l'espai de convivència que hem construït i ens hem donat al llarg dels segles per ésser-hi habitat per tots plegats en igualtat de drets i deures.

Aquests drets i deures regeixen al bell mig de les activitats de la nostre societat mitjançant normes o lleis que manifesten l'establiment de la nostre entesa per no ésser desplaçats o ésser motiu de desplaçament de l'altri fora dels límits d'aquesta convivència establerta i convinguda.

Cal recordar però que les normes o lleis són el resultat apriorístic de la aquiescència d'aquells que s'hi han ordenat acceptant-les voluntàriament i que per tant normes i lleis esdevenen filles de la Democràcia, es a dir anteposades a aquesta, i que aquest valor, la Democràcia te com imperatiu categòric el valor de la Llibertat, aquest sempre la precedeix i no al contrari.

Cap llei o norma que no respecti aquest ordre, Llibertat-Democràcia-Acord Normatiu, cau irreversiblement en el terreny no desitjat del despotisme i la opressió.

El Fet Religiós com a expressió particular d'aquells ciutadans que tenen com a referència existencial una fita transcendent i com a eina útil i provada de cohesió social ha de ser i estar inserida dins del context

normatiu social de tota col·lectivitat madura i democràtica, la seva raó des ser social és precisament la contingència de la pluralitat de les maneres d'expressió vital de les persones, i precisament per això i en primer terme com a conseqüència de la llibertat inqüestionable de totes i cada una d'elles mateixes.

Aïllar, pretendre en nom d'una ideologia, la que sigui, l'expressió pública del Fet Religiós és quelcom d'antidemocràtic i de privació de llibertats essencials socials, anorreà el fet individual de la creença en una determinada Transcendència, un crim de lesa humanitat.

Maldem doncs perquè en un futur que ja és present, si Déu vol, l'expressió social i política de la nostra Terra, del nostre País, de la nostre Nació sigui l'expressió d'una Unitat Plural, on hi siguem i treballem engrandint-la tots els que hi vulguem ser, on ningú sigui menystingut per causa del seu origen o condició. Nosaltres els catalans que en sabem molt de opressions i menys teniments seculars en carn pròpia ¿ens podem atorgar en consciència un marc normatiu on el fet democràtic i la llibertat personal i col·lectiva hi siguin absents pel que fa respecte al Fet Religiós? El marc on viu i participa del seu alè, Catalunya, aïllarà o tal vegada ofegarà el Fet Religiós que forma part d'ella mateixa per mor d'una ideologia imperant en determinat moment? ¿Passarem alguns de nosaltres d'oprimits a opressors? ¿Ideologia abans Vida, ens preguntem? Albirant la nostra República, fins aquí aquesta reflexió.